

СВЯЩЕННИКОМъ.“ Нынъ отивамъ, Христіане, нынъ показавамъ болестка си, казвамъ грѣхътъ си, и о чудо! Щомъ онъ дѣховниятъ отецъ си отвори само үстата, и рѣче твѣка доло: „чадо отпѣшиѧ ютъ сѧ тѣбѣ грѣси твой.“ Ещюто говори и отгорѣ небесниятъ Спаситель. Процавамъ тѧ, говори, твѣка доло священникътъ: процавамъ тѧ, отговаря отъ горѣ Сынътъ, и Словото. Твѣка изрича священникътъ рѣшеніето на прощеніето, и тамъ го подписьа абиѣ Дѣхъ сватый. О чудо! Дѣмамъ пакъ, въ силата на всесилниты онъмъ словеса безмѣрното онова зло сѧ изгѣви, безмѣрната онамъ тажестъ пади, безмѣрниятъ онзи іадъ (отрова) сѧ исцѣли, грѣхътъ сѧ разрѣши; нынъ разславленити всегданаҳмы; нынъ прокаженнити сѧ очистиҳмы; нынъ мкртвити всекрѣніҳмы; преобразиҳмы сѧ отъ дѣгъи въ дѣгъи: Ангели трачни, станаҳмы Ангели сѣѣти; Божиі врази, станаҳмы пріатели; влѣзоҳмы пакъ въ обѣтіата мѣ: придобиҳмы пакъ неғовата благодать, спечелиҳмы изъ второ любовь-та мѣ. Ежъ едно слово нынъ грѣшници, достойни за кѣчната мѣка, намѣриҳмы себѣ си тѣтакси праведны, достойни за небесното царствіе. „О чловѣко любиагѡ величества! О благости преисходства!“ (възглашанка златоглаголивый учитель), согрѣшившаго по исповѣданіи согрѣшенныхъ, и прѣчю твѣрдостъ показавшаго внезапъ. Божије праведнимъ іавлѧетъ. Да ли ще има отъ грѣхътъ по голѣмо зло? И имали като прощеніето на грѣха по лесно исцѣленіе?

Дѣши грѣшни, каквато е моќта, испытайте сега съѣстъ-та си, и видѣте какво зло сте сторили противъ ближніј си, и противъ Бога. Вый сте направили най-голѣмата обида, най-страшното беззаконіе, най-гнѣснїја грѣхъ, който бы могъ да направи чловѣкъ. Та за твой ли сѧ боните? Страхувате ли сѧ? Отчайвате ли сѧ? Не дай Богу. Стрѣка ми сѧ, че гаѣдамъ Мироносицты онъмъ жены, които къпихъ ароматы и твѣрдѣ рано отивахъ, та да помажиже тѣлото на погрѣбанный Іисусъ; тѣ отивахъ, на тѣ варвѣхъ твѣрдѣ полегка, и много умислены. Нынъ знаемъ, говорѣхъ, че отъ горѣ на гроба Іисусъ има единъ твѣрдѣ тѣжки камень; и добрѣ, нынъ немощни жены, кой да ни го отвали отъ тамъ? „Кто отвалитъ на мъ камень отъ двери гроба!“^{Мар. 16, 3.} Е! Дѣрайте, дѣрайте, жены благочестивы, слѣдвайте си путьтъ, вършете си работата додѣ стиг-